

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. marta 2017. godine
Br. ref.: RK 1047/17

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЛJIVОСТИ

у

слуčaju br. KI103/15

Podnositelj

Skender Vitia

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 88/2015 Vrhovnog suda Republike
Kosovo od 29. aprila 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snežhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdij, sudija
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelj zahteva

1. Zahtev je podneo g. Skender Vitia iz Ajvalije (u daljem tekstu: podnositelj zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositelj zahteva osporava presudu Pml. br. 88/2015 Vrhovnog suda od 29. aprila 2015. godine, kojom je odbijen njegov zahtev za zaštitu zakonitosti podnet protiv presude PKR. br. 1045/2013 Osnovnog suda u Prištini od 10. decembra 2014. godine i presude PAKR. br. 33/2015 Apelacionog suda u Prištini od 26. februara 2015. godine, kao neprihvatljiv.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar se odnosi na ocenu ustavnosti presude Pml. br. 88/2015 Vrhovnog suda od 29. aprila 2015. godine i tvrdnje podnosioca zahteva da mu je pravo garantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava povređeno.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 22. [Procesuiranje podnesaka] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilom 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika.

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 29. jula 2015. godine, podnositelj je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Istog datuma, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
7. Dana 19. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 17. januara 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i jednoglasno iznalo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 10. decembra 2014. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom PKR. br. 1045/13 proglašio podnosioca zahteva krivim za krivično delo primanje mita na osnovu člana 343 (3) Krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu: KZK) i osudio ga na novčanu kaznu od 500,00 evra.
10. Osnovni sud je utvrdio da svi dokazi potvrđuju da je podnositelj zahteva, kako bi stekao materijalnu dobit, tražio i primio mito u iznosu od 10 (deset) evra.
11. Protiv ove presude, podnositelj zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudske u Prištini i predložio da "zbog kršenja suštinskih odredbi PKZK-a, kršenja Krivičnog zakona, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, odluke o kazni" Apelacioni sud treba "da osporenu presudu promeni i da se

optuženi oslobođi od optužnice ili da se presuda poništi i predmet da se vrati na ponovno suđenje i ponovno odlučivanje.”

12. Dana 26. februara 2015. godine, Apelacioni sud je odlučio da presudom PAKR. br. 33/15 delimično usvoji žalbu podnosioca zahteva, preinačujući presudu Osnovnog suda u Prištini, zamenjujući novčanu kaznu kaznom zatvora (tako da se novčana kazna zameni kaznom zatvora, da se jedan dan u zatvoru računa kao 20 evra kazne).
13. Apelacioni sud je, *inter alia*, obrazložio “*Prvostepeni sud je u obrazloženju presude predstavio razloge za svaku tačku presude, predstavljajući na potpun i jasan način koje su činjenice potvrđene i iz kojih razloga ih smatra takvim.*”
14. Apelacioni sud je, dalje, utvrdio da su “*tvrdnje optuženog da je prвostepeni sud na nepotpun i pogrešan način potvrdio činjenično stanje, neosnovane tvrdnje, jer prema nalazu ovog Suda, Prvostepeni sud je na potpun i na pravilan način potvrdio činjenično stanje.*”
15. Nepoznatog datuma, branilac podnosioca je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
16. Podneskom KMLP. II. br. 67/2015 od 24. marta 2015. godine, državni tužilac je predložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti odbaci, kao neosnovan.
17. Dana 29. aprila 2015. godine, Vrhovni sud je odbacio zahtev za zaštitu zakonitosti kao neprihvatljiv i obrazložio da: “*U konkretnom slučaju, zahtev za zaštitu zakonitosti je uložio advokat O. H. iz Prištine, dok pismeno ili usmeno ovlašćenje od osuđenog ne postoji u spisima predmeta.*”
18. Vrhovni sud je zaključio da “*Zbog gorepomenutih razloga, zahtev za zaštitu zakonitosti je odbijen kao neprihvatljiv [...].*”

Navodi podnosioca

19. Podnositelj zahteva, *inter alia*, tvrdi da “*je presuda oslonjena samo na izjavi oštećenog E. L., dok nije dokazano nijednim materijalnim dokazom da sam ja uzeo 10 (deset) evra od njega.*”
20. On, dalje, tvrdi da je “*prekršena odredba člana 31. Pravo na pravedno i nepristrasno suđenje Ustava Republike Kosovo, jer sud nije tražio da se utvrdi [krivično delo] materijalnim dokazima da sam zaista uzeo 10 (deset) evra od E. L.*”
21. Podnositelj zahteva traži od Suda da “*poništi sve ranije odluke i da se predmet ponovo sudi eliminijući prekršaje i poštujući garantovana prava ustavom, odnosno član 31.*”

Prihvatljivost zahteva

22. Sud mora prvo da ispita da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

23. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i Ovlašćene Strane] Ustava, koji propisuje:
- “1. *Ustavni sud je konačna vlast u Republici Kosovo za tumačenje Ustava i saglasnosti zakona sa Ustavom.*
[...]
7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
24. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje: „*Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori.*”
25. Sud, dalje, uzima u obzir pravilo 36 (1) (d) [Kriterijum o prihvatljivosti] i pravilo 36 (2) (b) Poslovnika, koja propisuju:
- “(1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
(...)
(d) *ako je zahtev prima facie opravдан ili nije očigledno neosnovan.*
- (2) *Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
(...)
(b) *da iznete činjenice ni na koji način ne opravдавaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava.”*
26. Što se tiče ovog slučaja, Sud opaža da je podnositelj zahteva tražio da zaštiti svoja prava pred Osnovnim sudom u Prištini i Apelacionim sudom i podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
27. U svojoj presudi od 29. aprila 2015. godine, Vrhovni sud je naveo da: “[...] *U konkretnom slučaju, zahtev za zaštitu zakonitosti je uložio advokat O. H. iz Prištine, dok pismeno ili usmeno ovlašćenje od osuđenog [podnosioca zahteva] ne postoji u spisima predmeta. Zbog gorepomenutih razloga, zahtev za zaštitu zakonitosti je odbijen kao neprihvatljiv [...].*”
28. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnositelj zahteva nezadovoljan ishodom postupaka pred redovnim sudovima, naročito presudom Osnovnog suda u Prištini i Apelacionog suda, jer se žali na ocenu dokaza i utvrđivanje činjenica od strane ovih sudova.
29. U tom smislu, Sud smatra da tvrdnje podnosioca, koje su pomenute u zahtevu, pokreću pitanja zakonitosti, što spada u delokrug i u prerogativ redovnih sudova.
30. Sud ponavlja da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

31. Ustavni sud podseća da nije sud za utvrđivanje činjenica i da je tačno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja u punoj nadležnosti redovnih sudova, dok je uloga Ustavnog suda da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima; stoga, ne može, da deluju kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: *Akdivar protiv Turske*, ESIjP, zahtev br. 21893, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65; i: *mutatis mutandis*, slučaj KI86/11, podnositelj zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
32. U ovom slučaju, Sud smatra da je podnositelj zahteva imao koristi od akuzatornog postupka, da je imao priliku da izvede argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj i ospori argumente i dokaze iznete protiv njega, da su svi argumenti i dokazi koji su bili relevantni za rešavanje njegovog slučaja propisno saslušani i ispitani od strane sudova i da su činjenični i pravni razlozi za osporenu odluku naširoko izloženi. Shodno tome, proizilazi da su postupci u celosti bili pravični (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, [VV], aplikacija br. 30544/96, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).
33. Pored toga, Sud primećuje da ne postoji ništa u ovom zahtevu što sugeriše da su dokazi uzeti nezakonito ili u suprotnosti sa odgovarajućim ustavnim odredbama.
34. U ovakvim okolnostima, Sud smatra da podnositelj zahteva nije potkreplio tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda garantovanih Ustavom, jer činjenice koje je izneo ne ukazuju na to da su mu redovni sudovi uskratili pravo garantovano članom 31. Ustava, kako on tvrdi.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.1 i 7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) (d) i (2) (b), i 56 Poslovnika, na sednici održanoj 17. januara 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

